

Η πικρή αλήθεια

Παύλος Μικωνίου
Χειρουργός Ουρολόγος

Σε αυτόν που είναι γραμμένο στο DNA του να είναι κλέπτης, ό,τι και να γίνει, όσα μέτρα και να παρθούν, αυτός θα συνεχίζει να κλέβει. Το ίδιο και για τον ψεύτη και για πολλές άλλες παρόμοιες κατηγορίες ανθρώπων γενικότερα. Επομένως δεν θα αναφερθούμε σε αυτούς που είναι «άρρωστοι» με αυτές τις αρνητικές νοοτροπίες και χούγια, αλλά μόνο σε έντιμους πολίτες αυτής της χώρας, τους οποίους το «σύστημα» τους πειθαναγκάζει, τους σπρώχνει βίαια να γίνουν κατά κάποιον τρόπο «κλέπτες».

Πιο συγκεκριμένα, ύστερα από αυτά που συμβαίνουν τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα, και ειδικότερα τον τελευταίο χρόνο ή μήνες, αναρωτιέται κανείς τι αντιστάσεις θα πρέπει να διαθέτει ένας κατά τα άλλα νομοταγής και σωστός πολίτης αυτής της χώρας για να μην «παραστρατησει», ύστερα από αυτά τα τραγελαφικά και αφόρητα που συμβαίνουν και βιώνει καθημερινά.

Ξύπνησε ακόμη ένα πρωινό και πληροφορήθηκε ότι το «καράβι» βουλιάζει, ότι όλα τα τρόφιμα και τα αμπάρια άδειασαν ξαφνικά, τελείωσε όχι μόνο το νερό αλλά και το «σάλιο». Και ενώ το μεγαλύτερο μέρος του πληρώματος τραβούσε κουπί νυχθημερόν, μέσα σε αντίξοες πολλές φορές συνθήκες, και θαλασσοδερνόταν, προσπαθώντας να φθάσει το ταλαιπωρημένο σκαρί σε κάποιο απάνεμο λιμανάκι και να «ανασάνει», τρώει μια κατραπακιά κατακούτελα, όταν ο καπετάνιος και οι παρατρεχάμενοί του αναγγέλλουν γλυκά-γλυκά ότι δυστυχώς «βουλιάζουμε», ενώ την προηγούμενη μέρα τους διαβεβαίωνε ότι θα συναντήσουμε δυσκολίες μεν, αλλά έχουμε τα μέσα (...χρήματα υπάρχουν), το πλοίο διαθέτει τα απαραίτητα εφόδια για να συνεχίσουμε το ταξίδι μας κανονικά.

Και σε αυτό το σημείο αξίζει να σημειωθεί ότι όταν αυτός ο καπετάνιος παρέλαβε το «καράβι» από τον προκάτοχό του, ο οποίος προκάτοχός του, ως αποδείχθηκε εκ των υστέρων και των πραγμάτων, κοιμόταν τον ύπνο του δικαίου και φαίνεται βρισκόταν στον «κόσμο του», χωρίς να

ανεβεί ούτε μια φορά στη γέφυρα για να εκτιμήσει με τα ίδια του τα μάτια και να αφουγκρασθεί σαν καλός καπετάνιος (όπως δυστυχώς λαθεμένα πιστευόταν μέχρι τότε) γενικότερα τον καιρό, τη θάλασσα, τους ανέμους, όταν λοιπόν ο καπετάνιος παρέλαβε την διακυβέρνηση του συγκεκριμένου σαπιοκάραβου, ως αποδείχθηκε, υποτίθεται ότι είχε κάνει κάποιο έλεγχο, είχε εξετάσει τι σκαρί ήταν, τι «σαβούρα» υπήρχε στα σωθικά του και γενικότερα εάν και κατά πόσο ήταν αξιόπλοο. Ισχυρίστηκε λοιπόν στο πλήρωμά του με «περισσή ειλικρίνεια» ότι ξεκινάμε το ταξίδι, ξεκινάμε μια νέα πορεία, έχουμε προμήθειες και τα απαραίτητα εφόδια και με λίγη τύχη και προσπάθεια θα φθάσουμε στον προορισμό μας σώοι και ασφαλείς.

Και ο κοσμάκης πίστεψε «τα λόγια τα μεγάλα» (είχε ανάγκη πια να πιστέψει) και μπήκε στο καράβι για το «ταξίδι της ελπίδας». Γρήγορα όμως ήρθαν τα κακά μαντάτα απ' όλα τα επίπεδα. Ο καιρός χαλάει απότομα, φουρτουνιάζει και λυσσομανά η θάλασσα, οι άνεμοι θεριεύουν και κτυπούν το σκαρί από παντού, το οποίο αρχίζει να τρίζει άσχημα και να μπάζει νερά. Ο καπετάνιος συνοφρυωμένος και μελαγχολικός, ωσάν να έπεσε από τα σύννεφα, ανακοινώνει στο πλήρωμά του ότι δυστυχώς οι «μετεωρολόγοι» δεν του έδωσαν σωστή πρόγνωση και ακριβή στοιχεία, παρόλο που όλοι είχαν αφουγκρασθεί και αντιληφθεί, από τα σύννεφα και την αντάρα που έβλεπαν στον ουρανό στο ξεκίνημα του ταξιδιού, ότι οι καιρικές συνθήκες και οι προδιαγραφές δεν ήταν ευοίωνες. Επιπλέον τους ενημερώνει ότι υπάρχει σοβαρό ρήγμα στην «κοιλιά» του σκάφους και ότι δεν τον είχαν ενημερώσει «οι προηγούμενοι» και ο ίδιος δεν το είχε δει, δεν το περίμενε. Και όμως, ισχυρίστηκε ότι όλα τα είχε ελέγξει πριν τον απόπλου και ότι θα έπνεε ούριος άνεμος, θα κατάφερνε να οδηγήσει το σκάφος στη «νέα γη».

Το πλήρωμα ακούει εμβρόντητο τα δυσάρεστα νέα, σταυροκοπιέται και ορκίζεται πλέον ότι

δεν πιστεύει από δω και μπρος κανένα. Εν μέσω του ωκεανού και με κύματα να τον κτυπούν από παντού, αναγκαστικά και μη έχοντας εναλλακτική λύση, υποτάσσεται στη μέγγενη, σφίγγει το ζωνάρι, καταπίνει το πικρό και αλμυρό σάλιο του και σκέπτεται πού να ψάξει πλέον να βρει φορολογική συνείδηση και εντιμότητα, το δίκιο του, όταν όλοι οι αποδεδειγμένα υπεύθυνοι καρεκλοκένταυροι και βαμπίρ δηλώνουν αμέτοχοι και σφυρίζουν αδιάφορα, ανέμελα και πολλές φορές έχουν το θράσος και να προκαλούν το δημόσιο αίσθημα. Αισθάνεται απέραντη ντροπή για την κατάντια του, για το πού τον οδήγησαν οι γκουρού του, οι ειδήμονες και επαίοντες του Γιέλ και του Χάρβαρντ. Κατάφεραν να παρουσιάζεται ο σημερινός Έλληνας στο διεθνές στερέωμα σαν διεφθαρμένος από την κούνια του, κλέφτης, ψεύτης και μιζαδόρος. Θα μου πείτε δεν συμβαίνει; Βεβαίως συμβαίνει, όπως συμβαίνει σε όλα τα μήκη και πλάτη του κόσμου. Αλλά αφορά αυτό την πλειονότητα των Ελλήνων; Σαφώς όχι. Περιορίζεται σε μια ομάδα, κυρίως πολιτικάντηδων (όχι πολιτικών), συνδικαλιστών και πολλών παρατρεχάμενων και εξηρημένων πολιτικά.

Και ενώ το καράβι απότομα αλλάζει πορεία και μπαίνει σε σφοδρή καταιγίδα, χωρίς πρόβλεψη καιρού, χωρίς σωστά εργαλεία πλοήγησης, χωρίς ξεκάθαρο προορισμό και λαβωμένο ανε-

πανόρθωτα στα σωθικά του, οι άμοιροι επιβάτες του ακούνε από τον καπετάνιο ότι για την «καταιγίδα» φταίνει οι «αγορές» (ύαινες), τα «σπρεντς», τα «CDs», και τα «σουάπς» που ανέβηκαν. Και ενώ αναρωτιέται ο απλός κοσμάκης τι είναι αυτά και κοιτάζει προς τον ουρανό μήπως δει να πέφτουν στο κεφάλι του όλα αυτά, δηλαδή καρεκλοπόδαρα, αντιλαμβάνονται όλοι και βλέπουν ξεκάθαρα στον ορίζοντα, εκεί που ξεκαθαρίζει λίγο ο καιρός και θα μπορούσαν και αυτοί προς τα εκεί να πορευθούν, βλέπουν σε μια «χρυσή» ακρογιαλιά γνώριμες και μη μορφές (ΔΝΤ-Ecofin-EKT κ.λπ.), επιχρυσωμένες, με παραφουσκωμένες κοιλιές, να ξεφαντώνουν σε διονυσιακό ρυθμό, να απολαμβάνουν όλους τους ζουμερούς καρπούς (αποδοχές μέχρι 400.000 ευρώ) και παράλληλα να δίνουν αυστηρές εντολές το «πανουκλιασμένο σκαρί» να μην τους πλησιάσει, να μπει πιο βαθιά στην καταιγίδα για να «ξεπλυθούν καλά» και να «γιατρευτούν» οι «διεφθαρμένοι» κωπηλάτες του.

Επιμύθιο: μπορεί ένας εχέφρων νους να πιστέψει ποτέ ότι στη ζούγκλα μια αγέλη από λιοντάρια ή καλύτερα ύαινες, αφού μεθοδευμένα κυνήγησαν και έπιασαν μια τρυφερή αντιλόπη (λέγε Ελλάδα) από τον λαιμό, θα την αφήσουν να τους φύγει; Μάλλον ουτοπία. Οψόμεθα λοιπόν.

